

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skal den Lutherske Reformation virkelig fortsættes?

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 157. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1831_491_1-txt-shoot-idm516.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Har Protestanterne end ingen Romersk Pave, der blindthen vil antages for Christi Statholder, og fordrer samme Ærbødighed for sine tit selvmodsigende Indfald, som for de christelige Troes-Artikler, saa har de dog, hvad der er ikke bedre, et Pavedom i den saakaldte *philosophiske Theologi*, der hverken er mindre selvmodsigende eller mere christelig, fordi den udleder sin Myndighed ikke fra Christus ved Guds høire Haand, men fra en vis luftig, mystisk, upersonlig Person ved Navn *Fornuften*, og fra en Bog kaldet Bibelen, hvis *Fuldmægtig* den blindthen vil antages for at være, og skiøndt Man maatte synes slig Anmasselse er alt for latterlig til at være farlig, lærer dog Erfaringen, at selv Christne bæve for at bandsættes af den latterlige Pave, som den *ubeskrivelige* Fornufts Bespottere, og den *ubeviislige* Skrift-Fortolknings Modstandere. Naar de gamle Papister vrævla om vor Frue, som den Guds Moder, hvis Bønner hen des Søn umuelig kan afslaae, da korse vi os vel over deres Dumhed, men naar de Høilærde skrive om den nybagte Gud-Moder *Naturen*, hvis evige Love Gud ei kan forandre, da bøier Man sig ærbødig, og tvivler heller om alle Herrens Mirakler, end om Pave-Bullens Fornuftighed og deraf udspringende Lovs-Kraft. Man trøster sig vel i Kirken med, at om den end tildeels har lidt Skibbrud paa Troen, er den i det Mindste derved blevet skilt ved al Middel-Alderens Over-Tro, men skiøndt jeg ikke misunder Nogen den Trøst i Døden, at Sygdommen er hævet, kan jeg dog heller ikke nægte, at naar Man prædiker om enkelte Dyder, som Man kan have ved Siden af sine Laster, da gjør Man Helgene, trods Paven; naar Man dysser Menigheden i Søvn med den Abe-Kiærlighed, der skal hindre Gud fra at gjøre dem Helvede hedt, der foragter Himmerig, da sælger Man Aflad for Røver-Kiøb, saa godt som *Tezel*, og naar man prædiker Tro paa noget aldeles *Ubestemt* under *Navn af Fornuften*, da prædiker Man den grueligste *Over-Tro*, og aabner Dørren for al muelig ¹⁵⁹Saadan, thi om denne ubestemte Fornuft giælder det visselig, hvad *Hamlet* siger, at den er *Lysternes Koblerske*, og kan give Grunde for hvad det skal være.